

Державне підприємство завод „Генератор“ (далі – ДП завод „Генератор“) звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність приписам частини першої статті 43 Конституції України (конституційність) положень частини першої статті 117 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпПУ), згідно з якими *в разі невиклати з вини власника або уповноваженого ним органу належних звільненому працівникові сум у строки, зазначені в статті 116 цього Кодексу, при відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку.*

Автор клопотання стверджує, що суди, застосовуючи приписи статті 117 КЗпПУ щодо нарахування середнього заробітку за весь час затримки по день фактичного розрахунку, маючи у наявності підтвердження про виконання судового рішення, за яким вже було проведено стягнення середнього заробітку за час затримки виплати заробітної плати, порушують права роботодавців, що створює умови для зловживання працівниками своїми правами. На його думку, судами невірно трактується словосполучення частини першої статті 117 КЗпПУ „за весь час затримки по день фактичного розрахунку“, тому фактично стягується компенсація не за затримку виплати заробітної плати, а за затримку виплати компенсації, що не відповідає частині першій статті 43 Конституції України щодо можливості заробляти собі на життя працюю, оскільки „недобросовісні звільнені працівники будуть отримувати грошові кошти не за свою працю“.